

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1118/2023
19.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Челебића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу К 91/2020 од 29.03.2023. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 81/23 од 10.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.10.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Челебића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу К 91/2020 од 29.03.2023. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 81/23 од 10.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу К 91/2020 од 29.03.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, а на основу члана 89а Кривичног законика према окривљеном АА изречена је мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеном, тако што је окривљеном забрањено приближавање оштећеној ББ на удаљености од 100 метара и приступ у простор око места становања оштећене у ... и свако даље узнемиравање и комуникација са оштећеном у периоду од 2 (две) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у установи за извршење казне затвора не урачунава у време трајања мере.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 81/23 од 10.08.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Јован Челебић у захтеву наводи да исти подноси против правноснажне пресуде Вишег суда у Јагодини Кж1 81/23 од 10.08.2023. године, због повреде закона, коју у образложењу захтева опредељује истицањем битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП. Међутим, из навода захтева произилази да је захтев поднет и против правноснажне пресуде Основног суда у Деспотовцу К 91/2020 од 29.03.2023. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине правноснажне пресуде и предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да се у радњама окривљеног не стичу битни елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, јер оштећена није члан породице у смислу члана 112. тачка 28. Кривичног законика. С тим у вези, у захтеву се наводи да се оштећена, као бивша ванбрачна супруга окривљеног, у односу истог, не сматра чланом његове породице, због чега према ставу браниоца у конкретном случају није било услова да се окривљени огласи кривим због кривичног дела из члана 194. став 1. Кривичног законика.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се по оцени Врховног суда, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, не могу се прихватити као основани.

Врховни суд налази да је погрешан став браниоца окривљеног да се бивша ванбрачна супруга окривљеног не може сматрати чланом породице, у смислу одредбе члана 194. Кривичног законика.

Заштитни објекат код кривичног дела насиље у породици из члана 194. Кривичног законика је члан породице, а одредбом члана 112. став 28. Кривичног законика, прописано је која се лица сматрају чланом породице. Тако је, одредбом члана 112. став 28. Кривичног законика прописано да се чланом породице сматрају: супружници, њихова деца, преци супружника у правој линији крвног сродства, ванбрачни партнери и њихова деца, усвојилац и усвојеник, хранилац и храњеник. Члановима породице сматрају се и браћа и сестре, њихови супружници и деца, бивши супружници и њихова деца и родитељи бивших супружника, ако живе у заједничком домаћинству, као и лица која имају

заједничко дете или дете је на путу да буде рођено, иако никада нису живела у истом породичном домаћинству.

Према томе, одређујућа чињеница да бивши ванбрачни супружници који не живе у заједничком домаћинству, имају статус члана породице у смислу ове законске одредбе, је чињеница да имају заједничко дете. У конкретном случају из списка предмета и изреке правноснажне пресуде произилази да окривљени АА са бившом ванбрачном супругом - оштећеном ББ има заједничко дете, због чега се не само дете, већ и оштећена, као бивша ванбрачна супруга, има сматрати чланом породице, који потпада под кривичноправну заштиту у смислу одредбе члана 194. у вези члана 112. став 28. Кривичног законика, без обзира што окривљени и оштећена у време извршења кривичног дела нису живели у заједничком домаћинству односно имали заједничко пребивалиште.

Како су, оштећена ББ и окривљени АА, као бивши ванбрачни супружници који имају заједничко дете, чланови породице, у смислу одредбе члана 112. став 28. Кривичног законика, то су неосновани наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се правноснажна пресуда неосновано побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и суштински указује да у радњама окривљеног нема битних елемената кривичног дела за које је окривљени правноснажно оглашен кривим.

Поред овога, као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног, у образложењу захтева, наводи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, док осталим наводима захтева, оспоравањем чињеничног стања утврђеног првостепеном и потврђеног другостепеном пресудом и полемисањем са појмом ванбрачне заједнице у смислу члана 4. став 1. Породичног закона и појмом ванбрачног супружника односно партнера у смислу члана 112. став 28. Кривичног законика, бранилац указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП. Међутим, Врховни суд се у разматрање и оцену ових навода захтева, није упуштао, обзиром да битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, као и повреда одредбе члана 440. ЗКП, не представљају дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, сходно члану 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић